

15.12.77 : נער מצרי לובש חולצת-שלום ישראלית לפני הספינקס והפיראמידה.

7.12.77 : אורי אבנרי נוחת בקאהיר, מת קבל בחמימות ע"י השילטונות המצריים.

23.11.77 : אנואר אל-סאדאת עורך את ביקורו החיסטורי בירושלים (שער כפול).

2.11.77 : שר-האוצר שימחה ארליך מנייד את הל"י, מחולל מהפך כלכלי.

15.3.78 : פיזאית הרוגה, מפקדת החוליה שביצעה את זוועת האוטובוס, על הכביש.

26.7.78 : השמועות סביב מצב-בריאותו של מנחם בגין מגיעות לשיא חדש.

6.9.78 : ג'ימי קארטר נועד עם מנחם בגין וסאדאת בוועידה של קמפ-דייוויד.

קיא יקי

ז אין לי- כל קושי בן-הוד הרגע הגדול ביותר שלי בשנת תשל"ה.
ז עמתי בנפל-התעופה של קאהיר, מול אסנב ביקורת-הדרכובים, והגשתי את דרכובי הישראלי לשטר צעיר, לבוש כסדים שחורים. הוא צילעל בר במשך כמה שניות באדישות, ולפתע הכחין בסיב הדרכון שבידו. הוא הליים את הראש אלי, כיבד אותי בחיוך מכריק, והגיש את הדרכון לקצין המסונה עליו. הלה פתח אותו, קרא את שמי, חייך אף הוא ואמר: 'מרחבה, מר אורי אבנרי, כולנו מכירים את שמך!'

ז במשך ששת השבועות שלי בכפריים, במהלך שני ביקורי, בזכותי לדעת כי אין זו מחמאה ריקה, או אישית. העולם הזה ידוע במצריים. החל ברעיות הנשיא וכלה בסטודנטים באוניברסיטה, סיפרו לי בעלי-שיחי במאות מגישות כי הם שמעו על מאבקי העולם הזה, מעט או הרבה. לבנונים, סעודים וסורים, שבהם בתקליט בקאהיר, אמרו לי כי גם כרחבי העולם הערבי, שבועות זה הוא מוסד ידוע. נראה כי ערבים רבים, היוצעים פחות מתריסר מילים עבריות, יודעים את שתי המילים של קס זה.

ז מדוע להסתיר כי דבר זה גרם לנו סיפוק רב? במשך 28 השנים האחרונות באבקה מערכת זו על השלום; הספנו, ההווכחנו, חשפנו, פעלנו. סגנו התקפות, עלבונות, דברי-לעג ופסי-אלימות. אמרו לנו שאנחנו נאיביים, הווי-הזיות, דון-קישוטים, ואף בוגדים ועכרי-ישראל.

ז כמה פעמים, במרוצת השנים האלה, התייאאנו? כמה פעמים אמרנו לעצמנו: עזאזל, למה אנחנו עולים? הרי אנחנו מדברים אל הקירות! ז והנה אסתבר לנתי כל מילה שלנו בקלטה. גם הרק מעבר להזיות ולגבולות בקראו הדברים, עוררו הדים ומחשבות, ותרמו את תרומתם לתהליך הגדול שהביא למאורעות המהפכניים ביותר של תשל"ה: ביקור אנוור אל-סאדאת בירושלים וחתימת ההסכמים בקמפ-דייוויד.

ז בימי-הביניים הטילה כת התסיסין את מוראה על העולם המוסלמי. חבריה הקנאים היו מסוגלים לרבות כל מלך ואמיר, מפני שהם ששו לקראת המוות ולא חששו מפני דבר.

ז האגדה מספרת כי לראש המיסרר הרצחני היתה שיטה לסלול להכשרת שליחיו. הוא סימם אותם, ובעודם מחוטי-הכרה הביאם למקום-סתר, שם הכין עבורם גן-עדן עלי-אדמות. הם בילו שם כמה ימים באושר בלא-גבול, סערו ממיטב המאכלים, שתו ממיטב המשקות, כשבשים יפהפיות ממלאות את כל מבוקשם. באמר להם כי זהו אכך גן-עדן, ואליו ישובו אחרי שימסרו את נפשם על קידוש שם אללה. לאחר מכן היו מוכנים לכל סכנה, והמתו בובר-רות לשיבתם לגן-עדן, שאת סעמו כבר סעמו.

ז הנו, אנשי העולם הזה שהייבו השנה במצריים, וגם קומץ הישראלים האחרים שהיו שם, עברנו חוויה ידומה. במשך כמה שבועות סעמנו את הסעם המסכר של השלום האמיתי, המלא, זה שהטפנו לו וחזינו לתקומת השנים. הסתובבנו בקאהיר, שטנו על הנילוס, באנו במגע עם עם דת-לב, לא פעם אפרנו לעצמנו: 'היינו כחולמים!'

ז בחוזרנו הביתה, החלנו אילו בגוד. השמיים קדירו שוג. חוויות השלום התרחקה. אבל אנו, אנשי העולם הזה, דבקנו בו, לא הרמינו ממנו, ואולי תרסנו תרומה לא-מבוטלת להסכם שהושג בחודש האחרון של השנה.

ז כזאת תהיה גם משימתנו העיקרית בשנת הבאה. כעזרתך, נמשיך לעמוד בה, כלי מורא ובלי משוא-פנים.

ז אסאדאת

אורי אבנרי

4.1.78 : למחרת הכישלון של ועידת איס מאעיליה, משמיע "העולם הזה" אזהרה.

22.3.78 : צה"ל פולש לדרום-לבנון, מבצע את פעולת-המילחמה הגדולה של השנה.

23.8.78 : 10 חודשים אחרי שבגדה בעק' רונותיה והצטרפה לממשלה, מתפלגת ד"ש